

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

spalio

29 d.

Ketvirtadienis
Nr. 127 (4320)

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

Svietimiečių svečias

Anykščiuose Vieningosios politinės dienos proga lankėsi LTSR švietimo ministro pirmasis pavaduotojas, Socialistinio Darbo Didvyris, pedagogikos mokslų kandidatas Valentinas Spurga ir susitiko su mokyklų vadovais.

Valentinas Spurga pasiūlydavo, kad TSKP XXVI suvažiavimas gerai įvertintų švietimo poslinkius dešimtajame penkmetyje. Suvažiavime buvo akcentuota, kad vienas svarbiausių švietimo laimėjimų — įvestas privalomas vidurinis mokslas.

Dabar visos vidurinės ir

dauguma aštuonmečių mokyklų dirba kabinetine sistema. Pakilo mokytojų kvalifikacija, visose mokyklose aukšti pažangumo rodikliai. Dešimtajame penkmetyje baigta aprūpinti moksleivius nemokamais vadovėliais.

Tačiau ministro pavaduotojas pažymėjo, kad mokyklų darbe yra daug kas taisytina, gerintina. Jeigu mokykla ankščiau buvo orientuota į mokinių intelektualinių sugebėjimų vystymą, žinių ir mokėjimų ugdymą, tai šiuolaikinė mokykla pašaukta geriau ruošti mokinius darbinei veiklai.

Valentinas Spurga pažymėjo, kad teisingai TSKP XXVI suvažiavime buvo kritikuotos bendro lavinimo dalykų programos, vadovėliai. Todėl kvietė mokytojus neperkrauti mokinių atminties informacijos srautu, reikla didesnę dėmesį skirti mokinių pažintiniams interesams ugdyti, žinių tvirtumui gerinti.

Svarbiausias vienuoliktojo penkmečio švietimiečių uždavinys, kad bendro lavinimo mokyklų auklėtiniai aktyviai, atsivėlgdami į savo poreikius ir sugebėjimus, eitų dirbti į liaudies ūkį.

Rajono mokyklų vadovai, kuriems buvo organizuotas susitikimas, liko dėkingi švietimo skyriui už puikiai organizuotą Vieningą politinę dieną.

Juozas Danilavičius
Aulių pagalbinės
mokyklos-internato
direktorius pavaduotojas

Jaunojo komunisto mokykloje

Siekiant, kad jauni komunistai giliai žinotų Lenino mokymą apie partiją, suvoktų jos revoliucinės pertvarkomosios veiklos principus, suprastų savo asmeninį vaidmenį ir atsakomybę sprendžiant komunizmo kūrimo uždavinius, LKP Anykščių rajono komitetas įsteigė jaunojo komunisto mokyklą. Jaunieji rajono komunistai pirmajame savo dvimetės mokyklos užsiėmimo, kuris įvyko šį antradienį, išklaušė LKP Anykščių rajono komiteto sekretoriaus J. Dailės pranešimą „Vienybė su liaudimi — partijos jėga. Vienybė su partija, jos vadovavimas — liaudies jėga“. Su tarptautine padėtimi jaunosios partijos supažindino propagandistas. Svėdasų vidurinės mokyklos direktorius A. Bimba.

R. Jočys

PAŠARAI — GYVULININKYSTĖS VYSTYMO PAGRINDAS

Šių metų spalio 23 dieną Vilniuje įvyko Lietuvos KP Centro Komiteto plenumas. Apsvarstyti partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų uždavinius pašarų bazei toliau stiprinti ir gyvulininkystę vystyti sutinkamai su TSKP XXVI suvažiavimo nutarimais. Pranešimą padarė Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius P. Griškevičius. Svarstyti klausimų plenumas priėmė atitinkamą nutarimą.

GYVULININKYSTĖ — SPARTUOLISKO DARBO FRONTAS

Nubrėždamas kelius darbo žmonių gyvenimo lygiui toliau kelti, TSKP XXVI suvažiavimas į pirmąją vietą iškelė uždavinį geriau aprūpinti gyventojus maisto produktais. Svarbiausias respublikos žemės ūkio kėlimo klausimas, įgyvendinant partijos suvažiavimo nutarimus, nurodė plenumas, yra tolesnis gyvulininkystės vystymas. Gyvulininkystė — tai šiandien spartuolisko darbo frontas kaime. Per vienuoliktojo penkmetį mėsos gamybos metinį vidurkį respublikoje reikia padidinti iki 500–520 tūkstančių tonų skerdienos, pieno — iki 2800–2900 tūkstančių tonų.

Ilgą laiką gyvulininkystės vystymo rodikliai respublikoje gerėjo. Tačiau nuo 1978 metų — visų pirma dėl sudėtingų oro sąlygų — išryškėjo priešinga tendencija, kurios nepavyksta galutinai įveikti ir iki šiol. Sumažėjo pieno išmilžiai, galvijų ir kiaulių penėjimo intensyvumas. Todėl nevisiškai įvykdytos mėsos ir pieno valstybinio supirkimo dešimtojo penkmečio užduotys.

Svarbiausia priežastis, stabdanti tolesnį gyvulininkystės intensyvinimą respublikoje, — pašarų bazės atsilikimas. Tai dar kartą patvirtina, koks įžvalgas yra draugo Leonido Brežnevo nurodymas, kad svarbiausias uždavinys gyvulininkystei vystyti — tai pašarų bazės stiprinimas ir kad šis penkmetis dėl to žymiu mastu turi būti pašarų gamybos penkmečiu.

Respublikoje padarytas tam tikras darbas pašarų bazei stiprinti. Tačiau gyvenimas, ypač pastarieji treji metai, parodė, kad priimtų priemonių nepakako. Dešimtojo penkmečio metais gyvulių skaičius respublikos ūkiuose padidėjo 12 procentų, o pašarų gamyba maždaug tiek pat procentų sumažėjo. Ši disproporcija neleistina, ir todėl reikia nedelsiant imtis ryžtingiausių priemonių jai pašalinti.

Siemė kiek pagerėjo pašarų ruošimas. Bet ir dabar atskiri rajonai, kurie, atrodytų, iš esmės turi lygias galimybes, pašarais yra apsirūpinę labai nevienodai.

Vadinasi, ir dabartinėmis palenginti palankiomis sąlygomis ne visur buvo reikiamai dirbama.

DAUGIAU, ĮVAIRESNIŲ IR GERESNIŲ PAŠARŲ

Sprendžiant pašarų problemą, svarbiausia buvo ir yra didinti grūdų gamybą. Deja, javų derlingumas ir bendrieji grūdų derliai pastaraisiais metais sumažėjo. Neįvykdė grūdų gamybos dešimtojo penkmečio užduoties. Sutinkamai su TSKP XXVI suvažiavimo nutarimais vienuolikajame penkmetyje vidutiniškai grūdų derlių respublikoje reikia padidinti iki 3,2–3,4 milijono tonų. Tai realus uždavinys. 1976 metais jau buvo prieštaringai šio rodiklio. Pagrindinis grūdų gamybos prieaugis turi būti gautas didinant derlingumą. Šiam uždaviniui išspręsti turi būti nukreiptos partinių, tarybinių, žemės ūkio organų, mokslo įstaigų, ūkių vadovų ir specialistų, visų respublikos žemdirbių pastangos.

Gerėsio grūdų derliaus tikėjimės šiais metais. Tačiau atsiliepiu, kad praėjusiais metais iš rudens nepavyko suarti nemažos dalies dirvų, o ir suarta buvo blogiau. Dėl drėgmės pertekliaus nukentėjo dirvožemio struktūra, išplito piktžolės. Tačiau geriau prisilaikant agrotechnikos reikalavimų sėjos ir pasėlių priežiūros metu, šių neigiamų veiksnių padariniai būtų atsiliepiu kur kas mažiau. Kai kurios respublikoje rajonuotų miežių ir kitų kultūrų veislės šiais metais nepasiteisino. Vis dar dideli nuostoliai nuimant derlių. Daug brangaus laiko, o kartu ir grūdų, prarandama dėl to, kad nemaža dalis javų kombainu iki derliaus nuėmimo pradžios būna neparuošti, o paskui prastai. Tai neūkiškumas, ir jį reikia ryžtingai šalinti. Pasiekę numatytą grūdų gamybos lygį, galėsime geriau aprūpinti gyvulininkystę savos gamybos pašarais.

Grūdų lyginamasis svoris pašarų balanse šiuo metu per aukštas. Didinant visų rūšių gyvulių ir paukščių skaičių dar deramai nepasirūpinta, kad atitinkamai didėtų stambiųjų ir sultingųjų pašarų gamyba bei gerėtų jų kokybė. Kiekviena kolūkyje ir tarybiniam ūkyje būtina kasmet paruošti tiek šių pašarų, kad jų užtektų ir visuomeniniams, ir asmeniniais kolūkiečių, darbininkų bei tarnautojų gyvuliams.

Svarbų vaidmenį aprūpinant gyvulius pašarais vaidina daugiametės žolės, kultūrinės plevos ir ganyklos, kurios užima daugiau kaip 37 procentus žemės ūkio naudmenų. Bet bėda ta, kad daugelis ūkių iš šių naudme-

nų gauna mažus žolės ir šieno derlius. Dėl blogos priežiūros ir netinkamo eksploatavimo, taip pat dėl melioratorių padaryto broko nemažai kultūrinių pievų ir ganyklų tapo nederlingos. Reikia plačiai ir dalykiškai paremti Varėnos, Kretingos ir Šiaulių rajonų žemės ūkio ir melioracijos darbuotojų iniciatyvą įrengti naujas ir atsėti mažai derlingas pievas bei ganyklas. Galima ir reikia pasiekti, kad vienkartinė pjūtis iš kiekvieno kultūrinio pievų hektaro vidutiniškai duotų ne mažiau kaip po 40–50 centnerių šieno, o kultūrinių ganyklų hektaras — 3500–4000 pašarinių vienetų žaliojo pašaro.

Pastaraisiais metais pablogėjo daugiametį žolį auginimas ariamuose plotuose. Reikia ryžtingai įvesti tvarką šiame svarbiame bare.

Kaip ir ankščiau, labai aktualu yra baltymų pašaruose problema. Svarbiausias jos išsprendimo kelias — geriau auginti ankštines grūdines kultūras, plėsti lucernos, pašarinių pupų pasėlius, didinti ankštinių lyginamąjį svorį daugiametį žolį, kultūrinių pievų ir ganyklų žolynuose. Artimiausiais metais ankštinių plota javų struktūroje būtina padidinti iki 13–15 procentų, o jų derlingumą — bent iki 20–25 centnerių grūdų iš hektaro.

Reikia imtis priemonių, kad lucernos plotai būtų ne tik atstatyti, bet ir iki penkmečio pabaigos padidėti ne mažiau kaip dvigubai. Taip pat būtina atkurti esančius — daug baltymų turinčius ir nereikšmingus dirvožemiui kultūros — plotus.

Pablogėjo ir pašarinių lubinų bei pupų auginimas. Pirmaujančių ūkių patyrimas įtikinamai rodo, kad bei kokiomis oru sąlygomis galima gauti neblogą šių kultūrų derlių. Mokslininkai ir specialistai turi tarti savo autoritetingą žodį ir apie tokias pašarines žoles, kaip vienmetė svidrė, nendrinis dryžutis, beginklė diršė ir kiti kurias kitas, kurios seniai žinomos kaip vertingos, bet respublikoje neišplitusios. Būtina imtis skubių priemonių, kad smarkiai padidėtų ankštinių grūdinių mišinių, auginamų silosai bei žaliajam pašarui, derlingumas.

Iki penkmečio pabaigos pašarinių šakniavaisių reikia išauginti pusantro karto daugiau. Kai kuriuose ūkiuose, ypač specializuotuose gyvulių penėjimui, tikslingai daugiau auginti pusektrinių runkelių, kad būtų galima panaudoti techniką ir technologijas, taikomas cukrinių runkelių auginimui.

Partijos nurodymas visokeriopaip taupyti grūdus įakmiai kelia uždavinį auginti bulves, kaip pašarinį kom-

ponentą kiaulėms, kaip žaliavą kombinuotam silosui. Svarbu kuo plačiau taikyti patyrimą, kurį sukaupė gamindami kombinuotąjį silosą Kapsuko rajono ūkiai.

Taip pat reikia geriau auginti kukurūzus, iš kurių dabar paruošiama maždaug 30 procentų viso siloso. Pirmaujančios ūkiai bet kokiomis sąlygomis gauna gerus jų derlius.

Pastaraisiais metais reikiamai nebuvo taikomas vadinamasis žaliasis konvejeris, kuris turėtų nuo ankstyvo pavasario iki vėlyvo rudens socialiai aprūpinti gyvulius žaliaisiais pašarais. Ar ne dėl to ganyklinių laikotarpiu dažnai sumažėja pieno primilžiai? Derama vieta žaliajame konvejerįje turi pagaliau užimti ir pašariniai kopūstai.

Kad būtų racionaliau panaudojama žemės ir papildomos pašarų atsargos, būtina kuo plačiausiai paskleisti Lietuvos žemės ūkio akademijos mokomojo ūkio ir kitų pirmaujančių ūkių sukaupę patyrimą sėti tarpines kultūras, tokias, kaip rapšas, perko, ankštiniai mišiniai ir kt.

Toli gražu dar ne visas padaryta gerinant javų ir pašarinių kultūrų sėklininkystę. Ir šiais metais dar nebus galimybių visus ūkius aprūpinti ankštinių žolių sėkla.

Labai aktualu gerinti visų rūšių pašarų kokybę. Čia jau yra teigiamų poslinkių. Tačiau kai kuriuose rajonuose, kaip ir ankščiau, vėlai pradama šienapjūtė, ji užtęsiama, ir dėl to sumažėja pašarų maistingumas.

Dešimtojo penkmečio metais kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose pastatyta daugiau kaip 1,5 milijono tonų šalpos šienainio ir silosų įrenginių. Beveik pusę jų pastatė ūkius šeluojančios respublikos pramonės, statybos ir transporto imonės bei organizacijos. Reikia ryžtingai šalinti priežastis, dėl kurių šienainio bokštai naudojami neproduktyviai, plėsti žaliųjų pašarų silosavimą naudojant cheminius konservantus.

Svarbus stambiųjų pašarų išteklių papildymo rezervas yra šiaudai. Gyvulininkystės, žemės ūkio mechanizavimo ir elektrifikavimo institutų kolektyvai turi greičiau parengti rekomendacijas, kaip padidinti jų naudojimo efektyvumą.

Dideles papildomas galimybes gausinti visų rūšių pašarų išteklius atveria žemių melioravimas. Iki vienuoliktojo penkmečio pradžios respublikoje nudrenuota maždaug 2,2 milijono hektarų, arba 70 procentų sausintinių žemių. Reikia imtis ryžtingų priemonių, kad šio-

se žemėse būtų išauginama daugiau grūdų bei pašarų ir būtų gaunama daugiau kitos žemės ūkio produkcijos.

Būtina gerinti organinių trąšų kaupimą, išvežimą ir žemių tręšimą jomis. Jau daug metų keliamas uždavinys vienam hektarui ariamos žemės duoti vidutiniškai ne mažiau kaip 10 tonų šių trąšų, bet jis nevykdomas.

Plenumas paragino pramonės darbuotojus gerinti kombinuotųjų pašarų kokybę, didinti jų baltymingumą.

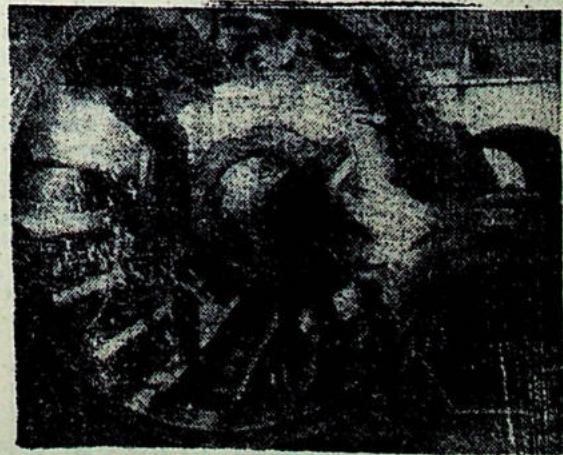
IVEIKTI GYVULININKYSTĖS ATILIKIMĄ

Šiuo metu svarbiausias uždavinys — kuo greičiau likviduoti atsilikimą gyvulininkystės produktų gamyboje, sparčiai ir pastoviai ją plėsti ir pasiekti vienuolikajam penkmeciui numatytus rodiklius.

Pieno pardavimą valstybei visu kategorijų ūkiuose iki penkmečio pabaigos palyginti su 1980 metais reikia padidinti 19 procentų. Kad šis uždavinys būtų įvykdytas, per metus iš vienos karvės būtina vidutiniškai primelžti nemažiau kaip 3500 kilogramų pieno. Todėl reikia iš pagrindų pagerinti karvių šėrimą, diferencijuoti jį priklausomai nuo produktyvumo.

Karvių skaičius kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose turi didėti sparčiau, o asmeniniuose gyventojų pagalbinuose ūkiuose — bent nemažėti. Reikia griežtai kontroliuoti, kaip auginamos veislinės telyčios bandos papildymui, padidinti reiklumą, kad karvės būtų išaugotos ir ilgiau produktyviai naudojamos.

nukelta iš pusl.

„Neries“ gamybinio susivienijimo kolektyvas vis daugiau išleidžia našių pašarų ruošimo mašinų: žolės milų gamybos agregatų, granuliavimo ir briketavimo įrenginių, kompleksų pašarų ruošimui. Susivienijimo kolektyvas šiemet jau pagamino nemažai viršplaninės produkcijos.

NUOTRAUKOJE: surenkami žolės milų gamybos agregatai.

T. Zebrausko nuotr. (ELTA)

PAŠARAI — GYVULININKYSTĖS VYSTYMO PAGRINDAS

Ataskaita

Dar ne visur pakankamas pieno prekinumas, neleistinai daug jo suvartojama pačiuose ūkiuose.

Vienoliktajame penkmetyje respublikoje numatyta valstybei per metus vidutiniškai parduoti iki 660 tūkst. tonų gyvulių ir paukščių, arba padidinti metinį vidurkį palyginti su dešimtojo penkmėčio 14 procentų. Todėl reikia ryžtingai kovoti už kiekvieną priešorio kilogramą, už tai, kad kiekvienas kilogramas pašarų duotų kuo didesnę naudą.

Pagrindinis jautienos gamybos didinimo rezervas — tai didesnis galvijų realizacinis svoris. Iki 1985 metų jis turi pasiekti 450–500 kilogramų, o penimų galvijų paros priešoriai — 780–800 gramų. Reikia didinti penimų gyvulių skaičių, išsaugant daugiau prieauglio.

Rekonstravus ir išplėtus ūkiuose esančias, pastatius naujas fermas, taip pat atidavus naudoti naujus tarpūkinius kompleksus, sustiprėjo kiaulininkystės gamybinė bazė. Tačiau ne visi rajonai ir ūkiai vienodai panaudoja turimus rezervus šiai šakai vystyti ir intensyvuoti. Reikia imtis priemonių, kad artimiausiais metais kiekviename rajone būtų pagaminama kiekvienam arimui hektarui nemažiau

kaip po centnerį kiaulienos. Auginti kiaules turi visi ūkiai.

Slame penkmetyje keltamas uždavinys visiškai ap rūpinti gyventojus kiaušiniiais, žymiai padidinti paukštienos gamybą. Daugiau reikia auginti ančių, intensyviau jas penėti. Rajonų partiniai, tarybiniai ir žemės ūkio organai turi iš esmės pakeisti pažūrą į avininkystę. Reikia skatinti gyventojus auginti triušius. Negalima pamiršti, kad transportui, o ypač sodybinių sklypų įdirbimui, ir ateityje teks plačiai naudoti arklius.

Labai svarbus gyvulininkystės intensyvinimo faktorius yra selekcija ir veislininkystė. Tačiau selekcinis darbas dar nepakankamai kryptingas ir efektyvus, ypač kuriant labai produktyvių riebiapienių, gerai įsavinančių pašarus, linkamų auginti pagal pramonines gamybos technologijas, atsparių ligoms galvijų linijas. Veislininkystės ūkiai ir fermos turi tapti tikrai pavyzdiniais, galvijų ir kiaulių priešorio rentabilumas. Pirmiausia tai nulėmė gerokai padidėjusi pašarų savikaina. Ekstensyviai šeriant, daugiau sunaudojama pašarų produkcijos vienetui.

Labai svarbu didinti dar-

bo našumą gyvulininkystėje. Iki 1985 metų būtina kompleksškai mechanizuoti 80 procentų galvijų fermų, kiaulių — 90 procentų, o dviliktajame penkmetyje — visiškai išspręsti šią problemą.

Ir ateityje derama dėmesį reikla skirti gyvulininkystės specializavimui ir koncentravimui, geriau panaudoti gyvulininkystės kompleksus.

Svarbus maisto produktų papildymo šaltinis yra asmeniniai pagalbiniai kolūkiečių, tarybinių ūkių darbininkų ir kiti piliečių ūkiai. Reikia sudaryti kuo palankesnes sąlygas kiekvienai šeimai laikyti galvijus ir kiaules, parduoti valstybei kuo daugiau produkcijos, padėti kaimo gyventojams įsigyti paršelių ir paukščių prieauglio.

Prasideda gyvulių žemėjimas — atsakingiausias laikotarpis gyvulininkystėje. Svarbiausia — rūpestingai saugoti, racionaliai ir efektyviai naudoti pašarus, gerai paruošti juos šerimui. Ryšium su tuo numatyta pašarų ruošimo cechų ir aikštelių statybos programa vienuoliktajame penkmetyje. Kur jų dar nėra, turi būti įrengtos laikinose pašarų ruošimo aikštelėse ir pritaikyti tam cechai. Mūsų uždavinys — padaryti viską, kad būtų sėkmingai vykdomos pagrindinių gyvulininkystės produktų supirkimo šių metų užduotys.

KAD BOTŲ PATOGU GYVENTI IR DIRBTI

Labai svarbu, kad gyvulininkystėje dirbantys žmonės jaustų nuolatinį partinių organizacijų ir ūkinių organų rūpinimąsi. Pieno fermų darbuotojų darbą žymiai palengvina karvių melžimas dieną. Tačiau kai kur dar delsiama įgyvendinti šią naują. Yra ir kitų neišspręstų problemų.

Keičiasi socialinis kaimo veidas. Artimiausioje ateityje kiekvienoje centrinėje gyvenvietėje numatyta turėti kultūros namus, vidurinę ar aštuonmetę mokyklą, lopšėlių darželį, parduotuvę, valgyklą, būtinio aptarnavimo paviljoną ar kompleksinę priėmimo punktą, ryšių skyrių, sporto aikštyną, kitas įstaigas, kurios padės geriau tenkinti kaimo gyventojų materialinius ir dvasinius poreikius.

Įtvirtinant jaunimą kaime, artimiausiu metu moteriškas specialybės būtina įvesti visose kaimo profesinėse technikos mokyklose. Reikia aktyviau dirbti profesinio orientavimo darbą bendrojo lavinimo mokyklose, kad jaunimas pasirinktų tas specialybes, kurios labiausiai reikalingos gyvulininkystės fermoms.

Labai svarbu aktyvinti gyvulių augintojų socialistinį

lenktyniavimą, sumaniai panaudoti sukaupią patyrimą, ieškoti naujų, efektyvesnių pirmųjų skatinimo formų, didinti lenktyniavimo viešumą, tobulinti jo rezultatų susumavimą, kad lenktyniavimas maksimaliai skatintų kolektyvus ir atskirus darbuotojus siekti kuo geresnių galutinių rezultatų.

* * *

Partiniai, tarybiniai, žemės ūkio organai, pirminės partinės, profsąjungų ir komjaunimo organizacijos, ūkių vadovai ir specialistai turi imtis didelio organizacinio darbo, kad būtų sėkmingai įvykdyti partijos XXVI suvažiavimo nutarimai žemės ūkio srityje, smarkiai padidinti

Darbus ir rūpesčius aptarė melioratoriai

Melioracijos statybos montavimo valdybos profsąjunginė konferencija sukvietė delegatus į dar dažais tebekepančią naująją salę susumuoti šių metų darbo rezultatus. Pranešimą padarė valdybos profkomiteto pirmininkas B. Pajarskas. Su revizijos komisijos nuveiktu darbu supažindino komisijos pirmininkas P. Rudokas.

Pertraukos metu dalyvius

dinta gyvulininkystės produktų gamybą. Plenumas paragino pagyvinti ir apie kal kurias naujas organizacines priemones. Visų pirma pašarų gamybą reikėtų išskirti kaip atskirą gamybos šaką, kad ūkiuose būtų žmonės, asmeniškai atsakingi už gyvulių aprūpinimą pašarais. Vertas dėmesio nuolatinių pašarų ruošimo būrių bei grandžių organizavimo patyrimas.

Plenumas pareiškė įsitikinimą, kad partiniai, tarybiniai ir žemės ūkio organai, komunistai, visi respublikos žemdirbiai padarys viską, kas būtina pašarų bazel stiprinti, gyvulininkystei toliau vystyti ir TSKP XXVI suvažiavimo nutarimams sėkmingai įgyvendinti.

(ELTA)

Grižo pasitikėjimas savo jėgomis

Pernai per pirmuosius tris metus ketvirtus kiekvienas Anykščių kilnojamosios mechanizuotos kolonos darbininkas buvo atlikęs statybos-montavimo darbų vidutiniškai už 5560 rub., o šiame vidutinis kiekvieno statybininko išdirbis Kolonoje per tą patį laikotarpį išaugo iki 6711 rub. Kitaip sakant, darbo našumas metų laikotarpyje pakilo net 17 proc. Padidėjo ir kolonos žmonių uždarbiai. Darbo našumo augimo tempai čia pralenkė darbo užmokesčio augimo tempus. Taip ir turi būti kolektyve, siekiančiame gerų ekonominių rodiklių. Su kaupti Kolona įvykdė normatyvines sąlyginai gryniosios produkcijos trijų ketvirčių užduotį.

Geresni kokybiniai KMK darbo rezultatai pasiekti, intensyviau panaudojus daugelį vidinių rezervų. Daug čia padaryta darbo organizavimui tobulinti: visose statybų aikštelėse įdiegtas brigadinės rangos metodas, o komunisto Kirilo Bondario ir Vytauto Ražansko brigados yra įsipareigojusios įvykdyti plane nurodytą darbų apimtį su mažesniu už planinį darbininkų skaičiumi. Nemaža pastangų įdėta, taupant statybines medžiagas ir energiją.

Kaip pabrėžė, kalbėdamas pirminės partinės organizacijos ataskaitiniame susirinkime Kolonos viršininkas Rimantas Venclova, įdiegiant visas vertingas iniciatyvas, kopiant iš atsilikimo, pirmose kolektyvo gretose žengė komunistai. Dalis jų turi sukaupę darbų organizavimo stambiose statybose patyri-

mą, kiti yra įgudę meistriškai valdyti sudėtingą techniką. Vytas Kašinskas, Kirilas Bondaris, Vladimiras Michalkovas, Vidmantas Raždevičius ir kiti Kolonos partiečiai parodė didelį pareigingumą, išvermę, triūsdami svarbiausiose statybų baruose.

Tačiau visiems susirinkime dalyvavusiems komunistams buvo aišku ir kita: pasiekta pažanga — tai dar tik pirmoji pakopa, vykdančios uždėtingesnius uždavinius, kuriuos statybininkams iškelė partijos XXVI suvažiavimas. Nors ir našiai šiemet triūsė KMK žmonės, bet vis dėlto su šių metų trijų ketvirčių rangos darbų užduotimi nesusidorėjo. Reikalas tas, kad nuo metų pradžios Kolonai visą laiką trūko 11 darbininkų.

Kolonos vadovai pasiryžę savo jėgomis rasti išeitį, įveikiant darbo rankų stokos problemą. Statomas 44 butų gyvenamasis namas statybininkams, lygia greta auga Kolonos gamybinė bazė. Jai stojus rikiuotė, pagerės darbo sąlygos žmonėms, triūsiantiems statybų užnugaryje, ritmingiau bus tiekiama ir aikštelės medžiagos bei konstrukcijos.

Visi kalbėjo susirinkime komunistai išreiškė vieną pagrindinę mintį: norint sparčiau įveikti dabartinius sunkumus, būtina dar ryžtingiau kovoti su pasitaikančiais neorganizavimo reiškiniais, dar labiau branginti kiekvieną darbo laiko minutę. Brigadininkai Tautvydas Gruodis ir Vytautas Kašinskas, darbu vykdytojas Gintaras Sapoka, kranininkas Vladimiras Michalkovas ir kiti partiečiai savo pasisakymuose nurodė ne vieną atvejį, kai žmonės statybų aikštelėse buvo priversti stoviniuoti

dėl mechanizmų ar medžiagų stokos ir kitų priežasčių. Nemaža mūrininkai, vargsta dėl plytų perkrovinių, kurio būtų galima išvengti, apsirūpinus atsarginiais padėklais. Ne visais neritmingumo priežastis galima įveikti vien Kolonos vadovų ir specialistų jėgomis, bet ir pačių statybininkų pastangomis daug kur galima geriau pasitvarkyti. KMK komunistai principingai kalbėjo apie savo

ATASKAITOS IR RINKIMAI PARTINĖSE ORGANIZACIJOSE

santykius su subrangovais, vengdami priekabumo, pripažindami, jog pastarieji dirba nelengvomis sąlygomis. Anykščių KMK atliekama darbų apimtis dar per maža, kad būtų galima sudaryti subrangovams pakankamą darbų frontą ir jie galėtų tolygiau apkrovimu darbuotis ištiesus metus. Tačiau dabartinis Utenos SKMK ir Ukmergės KMMK atsilikimas tapo rimta kliūtimi, trukdančia anykštėnams laiku atiduoti eksploatacijon svarbiausią objektą — Svėdasų tarpukinės gyvulininkystės įmonės antrąjį eilę. Uteniskiai subrangovai per tris šiuo metų ketvirtus KMK statybos aikštelėse tebuvo atlikę trečdalį plane numatytų darbų, o ukmergiečiai — šiek tiek daugiau, kaip pusę.

Kaip pažymėjo, kalbėdamas susirinkime, komisijos administracijos veiklai kontroliuoti pirmininkas Vladimiras Michalkovas, sparciau įgyvendinti visas negeroves statybų aikštelėse padeda tai, kad komunistai — Kolonos vadovai bei specialistai — jautriai reaguoja į darbininkų kritines pastabas, atsižvelgia į pasiūlymus, kaip pagerinti darbų organizavimą.

Komunistas Kirilas Bondar-

is siūlė, jog ateityje partiniuose susirinkimuose reikėtų išanalizuoti padėtį svarbiausiose Kolonos statybose objektuose, išsiaiškinti, kokias konkrečias priemones būtina įgyvendinti, kad ten darbai paspartėtų, kokias pastangas šia linkme turi įdėti kiekvienas partinės organizacijos narys. Taip pat artimiausiu metu, šio komunisto nuomone, reikėtų apsvastyti, kokie uždaviniai komunistams ir visam Kolonos kolektyvui iškyla, ruošiantis darbi žiemos laikotarpiu.

Sėkminga ūkinė kolektyvo veikla žymiu mastu priklauso nuo žmonių tarpusavio santykių, moralinio mikroklimato, taigi, ir nuo partinės bei visuomeninių organizacijų atliekamo ideologinio, politinio auklėjamojo darbo. Šio darbo kokybės, efektyvumo klausimai buvo trumpai apžvelgti partinės organizacijos sekretorės Gražinos Gruodienės ataskaitiniame pranešime, tačiau jų beveik neanalizavo komunistai savo pasisakymuose.

Ne visi kolonos komunistai vienodai stropiai vykdo partinius įpareigojimus, susijusius su vadovavimu visuomeninėms organizacijoms. Antai, jauna komunistė Stasė Stankevičienė ėmėsi vadovauti Kolonos komjaunimo organizacijai ryžtingai, su jaunatviška energija. Šios organizacijos veikla pagyvėjo. Komjaunuolis — kandidatas į TSKP narius, darbų vykdytojas Juozas Cybas — sumanus darbų organizatorius, o komjaunuoliai tinklečiai Bronė Pranckevičiūtė ir Eugenijus Miškinis, suvirintojas Algirdas Navickas pasižymėjo kaip geri savo specialybių meistrai, darbo pirmūnai. Nors dalis

komjaunuolių dar neatsikratė pasyvumo, abejingumo visuomeninei veiklai nuotauki, tačiau galima tikėtis, jog šios organizacijos aktyvas ras priemonių ir pasyviems sudominti, įtraukti į socialistinį lenktyniavimą už geriausią savosios profesijos meistro vardą, kultūrinių bei sportinių renginių organizavimą.

Tačiau pastaruoju metu nepasizymėjo veiklumu Kolonos draugiškasis teismas, kurio pirmininku išrinktas komunistas Gintaras Sapoka. O juk šio teismo uždaviniai labai aktualūs — kovoti su darbo drausmės ir viešosios tvarkos pažeidėjais, tuo pačiu įnešti indėlį į bendras partinės organizacijos pastangas, nukreiptas darbo drausmės kolektyve stiprinti.

Apskritai paėmus, visuomeninė veikla ne tam reikalinga, kad galima būtų formaliai atsisakyti už vieną ar kitą renginį, darbo planą atžymint „įvykdyta“. Jos paskirtis — stiprinti žmonių kolektyviškumą, tarpusavio sutarimą, ugdyti sveikas buitines tradicijas. Visa tai, galų gale, padeda ir sėkmingiau vykdyti kolektyvo gamybinės užduoties. Todėl iš tiesų nelengva suprasti motyvus tų partiečių, kurie siekia būti gerais gamybos vadovais, o visuomeninių įpareigojimų stengiasi atskratyti.

Dar nemaža kliūčių teks įveikti kilnojamosios mechanizuotos kolonos komunistams, išvedant savąjį statybininkų kolektyvą į pirmaujančių gretas. Svarbiausia, jog Kolonos žmonės, darniau triūsdami, atgavo pasitikėjimą savo jėgomis. Tai — laidas, kad šiame penkmetyje sėkmingiau bus sprendžiami kolektyvo socialinio vystymo uždaviniai ir ši statybinė organizacija pajėgs įvykdyti didėjančią rangos darbų programą.

D. Binkys
„K. d.“ koresp.

Svečiuose pas pionierius

Anykščių J. Biliūno vidurinės mokyklos A. Ceponio būryje įvyko sueiga, kurioje dalyvavo Didžiojo Tėvynės karo dalyvis Mykolas Rimaitis. Jis pionieriams papasakojo apie savo žygius Didžiojo Tėvynės karo metais.

M. Rimaitis kovėsi 16-los Lietuvos divizijos gretose. Jam teko dalyvauti daugelyje mūšių.

Klausydami karo veterano pasakojimo, mes mokėmės iš jo išvermės, valios. Mus įaudino jo meilė Tėvynei, gilus pareigos spratimas.

R. Pilkauskaitė,
pionierė

Vienodos lektyniavimo galimybės

Įvertinant žemdirbių darbą, Latvijos ūkiuose pradėta taikyti dirvos technologinių savybių koeficientas. Iš jo padauginami nuimto ploto derlingumo rodikliai.

Šį koeficientą pasiūlė respublikos Žemdirbystės instituto mokslininkai. Jame atsižvelgiama į dirvos reljefą, akmenuotumą, mechaninę sudėtį, kitas savybes.

Dirvos technologinių savybių koeficientas pirmą kartą buvo išmėgintas, kasant bulves. Naujovė labai pagyvino mechanizatorių socialistinio lenktyniavimą.

(ELTA)

KOLEKTYVINIS DARBAS

Lenininio komjaunimo jubiliejų pažymint

Šiandieną Visasąjunginė Lenino Komunistinė Jaunimo Sąjunga švenčia lenininio komjaunimo 63-ąjį gimtadienį. Šlovinojo komjaunimo istoriją tvirtai ir neatskiriamai susijungusi su Komunistų partijos veikla, didžiojo Lenino vardu.

Dar ankstyvame revoliucinio judėjimo etape, tik susikūrus bolševikų partijai, V. Leninas aukštai įvertino jaunimo vaidmenį. Jis rašė: „Mes esame ateities partija, o ateitis priklauso jaunimui. Mes esame novatorių partija, o paskui novatorius visuomet meliau eina jaunimas. Mes esame pasiaukojamos kovos su senais puvėsiais partija, o į pasiaukojamą kovą visuomet pirmutinis eis jaunimas“.

Kiekviena komjaunimo karta nuėjo kupiną kovų ir pergalių kelią. Vienos kartos jaunystė grūdina audringuose pilietinio karo frontuose, kartu su Tarybų šalinim žengė pirmuosius žingsnius socializmo keliu, kitos — rūsčiais Didžiojo Tėvynės karo ir pokario laudies ūkio atstatymo metais. Šiandieninis jaunimas, tęsdamas šlovinojo savo tėvų ir senelių tradicijas, atkakliai dirba komunistinio statybos baruose.

Ilgai ir kruopščiai buvo ruošiamasi visos Rusijos jaunimo sąjungos suvažiavimui, kuris savo darbą pradėjo 1918 metų spalio 29 dieną. Pirmajame suvažiavime buvo išnagrinėtas klausimas „Apie elnamąjį laikotarpį“, patvirtinta Komjaunimo sąjungos programa ir įstatai.

Taip gimė Lenino komjaunimas — šaunioji jaunųjų komunistų statytojų, kovotojų už žmonių laimę karta. Pirmojo suvažiavimo atdarymo diena — spalio 29-oji dabar kasmet pažymima kaip komjaunimo įkūrimo diena.

Lietuvos Komunistų partijai vadovaujant, 1918 metų pabaigoje kaizerinės okupacijos sąlygomis buvo sukurta ir pirmoji komjaunimo kuopelė Vilniuje. Po to revoliucinio jaunimo kuopelės pradėjo steigtis ir kituose Lietuvos rajonuose.

Besikurlant komjaunimo

kuopelėms, išliko būtinas reikalingas sudaryti tokį organą, kuris vadovautų visos respublikos komjaunimui. Tuo tikslu 1919 m. sausio 29 d. Vilniuje buvo sudarytas Lietuvos Komunistinės Jaunimo Sąjungos Laikinasis Centras.

Išrinkus Laikinąjį Centro biurą, buvo atliktas pagrindinis Lietuvos Komunistinės Jaunimo Sąjungos sukūrimo darbas, todėl ši diena įeina į lietuvių tautos istoriją, kaip Lietuvos Komunistinės Jaunimo Sąjungos įkūrimo diena.

1919-ieji metai buvo pakilimo metais ir anykštėnams. Anykščiuose, Svėdasuose, Kurkliuose, Kavarske, Debeliukuose ir kituose valsčiuose susikuria kariniai-revoliuciniai komitetai, kurie siekė aprūpinti valsčių gyventojus, aplinkinių dvarų kumečius bei varguomenę duona ir šėla pavasario sėjai, agitavo darbo žmones nepasiduoti dvarininkų, kapitalistų, kunigų ir buožių šmeižtui, kovoti už Tarybų valdžią — vienintelę bežemių ir mažžemių reikalų gynėją. Nuo darbo žmonių kovos neliko nuosalyje ir jaunimas. Komjaunuoliai padėjo komunistams organizuoti darbo masės kovai už Tarybų valdžią, telkė jaunimą, slekiant papildyti jo sąskaita raudonagardiečių, laudies milicijos darbuotojų gretas.

Komjaunimo istorijos metais, pradėtas revoliucijos mūšiuose — tai ryškiausi komjaunuolių didvyriškumo, tarybinio patriotizmo, pasiaukojamo darbo ir kūrybos puslapiai. Visų kartų jaunimą įkvėpdavo ir dabar įkvėpia pirmųjų komjaunuolių didvyriškumas ir narsa kovojant už Didžiojo Spalio idėjų pergalę.

Kad mūsų šalies ekonominė galia dar labiau stiprėtų ir būtų pasiekti vis nauji laimėjimai laudies gerovės kėlimo srityje, partijos raginimu tūkstančiai jaunuolių iš visos šalies su komjaunimo keliais vyksta į svarbiausias šalies statybas, į atsakingiausius darbo barus. Dešimtys jų šiose spartuoliškose statybose — ir mūsų

raiono komjaunimo auklėtiniai.

Šiandieną komunistinės visuomenės kūrimo baruose sėkmingai darbuojasi 4 tūkstančiai rajono komjaunuolių. Pusė jų — bendrojo lavinimo mokyklų moksleiviai, ekliantys ne tik gilių žinių, bet ir aktyviai dalyvaujantys visuomeninėje veikloje, ruošdamiesi būti patikima vyresniosios kartos pamaina. Ruošti patikimą pamainą — svarbus ne tik pedagogų šeimos, darbo kolektyvų uždavinys. Komjaunimo organizacijos ypač didelį vaidmenį atlieka auklėdamos jaunimą patriotizmo, socialistinio internacionalizmo dvasia, marksistinės-lenininės pasaulėžiūros pagrindų formuojant kiekvieno jaunuolio komunistinį tyrumą, aktyvią gyvenimo poziciją. Tokia pozicija reikalinga ypač dabar, kai visa tarybinė liaudis pasiaukojama dirba, įgyvendinama istorinius TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus, vienuoliktą penkmečio užduotį. Todėl kaip niekada svarbu pateisinti tą aukštą partijos įvertinimą, kuris buvo duotas VLKJS XVIII suvažiavime. „Milijonai vaikų ir merginų rodo narsumo, ištvermės, ištikimybės Spalio idealams pavyzdžius, — pabrėžė draugas L. Brežnevus savo kalboje šiame suvažiavime. — Labai entuziastingai jie dirba visur, kur eina komunistinio kūrimo frontas, aktyviai kovoja, kad būtų įvykdyti didžiuliai šalies vystymo planai. Ką bedarytų, viską jie dirba su savo ypatingu romantiniu polėkiu ir, sakyčiau, su jaunatvišku užsidegimu“.

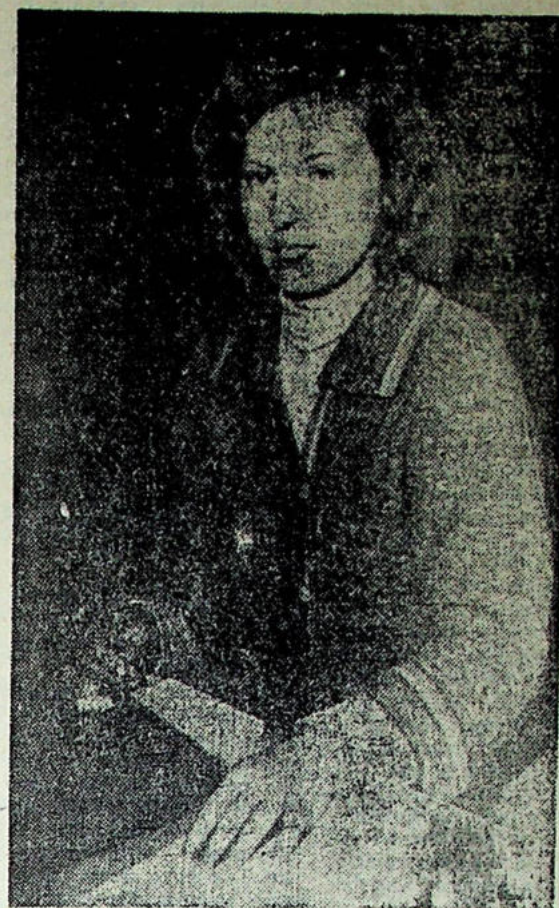
Su tokiu jaunatvišku užsidegimu, didžia atsakomybe šiandien darnioje rajono žemdirbių šeimoje darbuojasi daugiau kaip 700 jaunų komjaunuolių — žemės ūkio specialistų, mechanizatorių. Mūšyje už duoną šią vasarą atkakliai dalyvavo virš 50 jaunųjų kombainininkų, jų tarpe ir Kurklių kolūkio darbuotojai, socialistinio lenktyniavimo rajono jaunųjų kombainininkų tarpe nugalėtojas V. Kavaliauskas, prikilęs 290 t grūdų. Tik nedaug nuo šio pirmūno teat-siliko Cerniachovskio kolūkio kombainininkas J. Šlauciu-

nas bei aukštakalnielis A. Kavoliūnas. Su nemažesniu pasiryžimu į talką žemdirbiams atskubėjo ir miesto jaunimas.

„XI penkmečiui — nasus darbas, jaunimo iniciatyva, entuziazmas ir kūryba“ — tokiu devizu vadovaudamiesi dirba rajono pramonės, statybos, Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato komjaunuoliai ir jaunimas, stengdamiesi sėkmingai įgyvendinti TSKP XXVI suvažiavimo išskeltus uždavinius. Kaip tai sekėsi įgyvendinti, pastarosiomis dienomis vyksta dalykiški pokalbiai pirminių komjaunimo organizacijų ataskaitiniuose-rinkiminiuose susirinkimuose. Šalia atliktų darbo gilių analizuojamų ir problemos, susijusios su tolesniu VLKJS narių aktyvumu, drausmės ir organizuotumo didinimu, komjaunuolių darbo tobulinimu, kas ypač svarbu ruošiantis garbingai sutikti respublikos komjaunimo XX ir VLKJS XIX suvažiavimus, kurie vyks 1982 metų kovo-gegužės mėnesiais.

Ir nėra abejonės, kad rajono komjaunuoliai, būdami ištikimi komjaunimo darbo tradicijoms, jas nuolat puoselėdami ir turtindami, žengs jaunimo avangarde, rodydami neprikaištingą pavyzdį jaunimui svarbiausiose komunistinio kūrimo darbuose.

R. NAVASINSKIENE
LLKJS Anykščių rajono komiteto pirmoji sekretorė

„Lenino keliu“ kolūkio pirminė komjaunimo organizacija vienija keturias dešimtis VLKJS narių. Komjaunuoliai rodo asmeninį pavyzdį darbe, yra socialistinio lenktyniavimo jaunimo tarpe iniciatoriai, aktyvūs visuomenininkai. Neatsitiktinai pirminė komjaunimo organizacija pripažinta žemės ūkio kolektyvų tarpe geriausia rajone.

Ketveri metai šiai pirminei organizacijai sėkmingai vadovauja Nijolė Mašėlienė. Ji aktyvi laudies kontrolierė, Svėdasų apylinkės tarybos deputatė, moterų tarybos narė.
J. Junevičiaus nuotrauka

DARBAS — VIRGINIJOS PASIDIDŽIAVIMAS

Skirtingas būna žmogaus kelias. Vienų lygut lygutėlis ir aiškus nuo pat mokyklos suolo, kitų — atvirkščiai, paženklinas kalneliais, lo-melėmis ir posūkiams, kol, pagaliau, atranda tikrąjį, tą vadinamąjį aiškų kelią, kuriame jau gali palikti ryškesnes pėdas. Veltinių vėlimo fabrike „Spartakas“ prieš trejetą metų pradėjo dirbti dvidešimtmetė komjaunuolė Virginija Bartaševičiūtė. Tačiau, galima sakyti, kad kaip tik čia prasidėjo tikrasis jaunos darbininkės kelias, čia jau sugebėta savo pasiekimais ryškiau išsistelėti ne tik fabriko jaunų žmonių tarpe, bet ir rajone.

Susimąsčiusiu žvilgsniu dvidešimtmetė mergina, žvelgdama pro langą, kaip tik ir prisimena pirmuosius žingsnius. Nelengvi jie buvo, nes neįgudusios rankos dar nesugebėjo vikriai ir tobulai atlikti sudėtingos veltinių pagrindų sutankinimo operacijos, vargino neįprastas karštis. Bet gerai, kad visuomet šalia triušė puiki jaunimo globotoja, „Garbės ženklas“ ordininkė Jėlena Samsonova, jau trisdešimt metų nesiskirdama su šio fabriko kolektyvu. Ji visuomet stengėsi sunkiausiu momentu dar patirties neturinčiai merginai patarti, padėti. Bet niekieno kito žodis taip nenuramindavo, kai užklupdavo nesusitikišimas, neviltis, kaip tame pačiame „Spartako“ fabrike trisdešimties motinos Bronislavos Bartaševičienės. Ir ne vien tik žodžiu, bet asmeniiniu pavyzdžiu motina Virginijai skiepjo meilę nelengvam darbui, mokią ištvermės ir

kantrybės. Karšimo mašinų operatorė Bronislavai Bartaševičienei jau nuo 1956 metų „Spartako“ fabrikas tapo antraisiais namais. Čia ji savo sąžiningu darbu pasiekė daug pergalių, ne kartą buvo socialistinio lenktyniavimo nugalėtoja. Ji apdovano-ta „Darbo šlovės“ III laipsnio ordinu, ne vienam jaunam žmogui perdavė savo profesijos paslaptis. Jos, kaip motinos, kaip ilgametės, stropios darbuotojos svarbiausias rūpestis buvo ir yra, kad dukra pamėgtų jai ant-raisiais namais tapusį fabriką, prigyty kolektyvą. Virginija stengėsi pateisinti motinos viltis, dirbo iš visos širdies. Pirmojo savo darbo fabrike mėnesio užduotį ji įvykdė 103 proc. O paskui, susumuojant kiekvieną mėnesį ar ketvirtį darbo rodiklius, jie vis kilo ir kilo augancia kreive aukštyn. Ir štai — antrajame šių metų ketvirtyje Virginija Bartaševičiūtė, įvykdžiusi išdirbio normą 137 proc., pripažįstama geriausia jaunąja gamybininke fabrike, o susumavus pirmojo pusmečio socialistinio lenktyniavimo rezultatus rajone — geriausia jaunąja pramonės darbininke rajone.

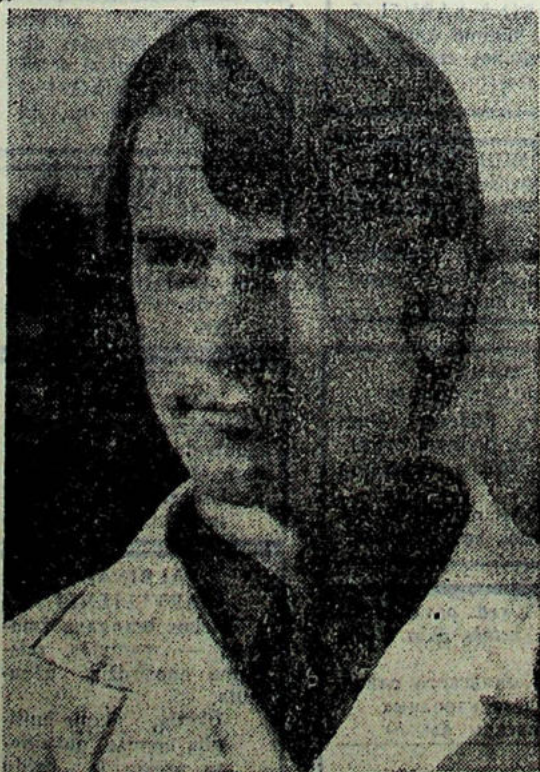
Virginija Bartaševičiūtė puikiai įsisavino ne vien tik veltinių pagrindų sutankinimo operaciją. Iš savo motinos išmoko ir kitą operaciją — kiekvieno reikiamu momentu gali pavauduoti karšimo mašinų operatorę. Pastaryjų trejetą mėnesių Virginija dirba formavimo bare brokuotoja. Čia taip pat labai atsakingos pareigos. Kai šalia dirba patyrusios,

geros savo profesijos žinovės Veronika Avilienė ar Ana Latatujeva, retai kada tenka suformuoti veltinį gražinti atgal pataisyti.

Atėjusi į fabriką, Virginija pajuto ir bendrų žinių svarbą — pasiryžo sesijinčiu būdu siekti vidurinio išsilavinimo. Šiuo metu ji jau vidurinės mokyklos abiturientė. Mokosi stropiai, gerai lanko sesijas. Džiugu, kad mergina suprato, jog tik darbe puikiausiai save gali išreikšti, įprasinti savo sugebėjimus. Neatsitiktinai ir fabriko direktorius M. Roščenkovas šiltai atsiliepė apie Virginiją, kaip apie reiklų suprantančią savo paskirtį darbininkę. Ne vienintelė Virginija gera darbuotoja fabrike. Jau seniai savo sąžiningu triūsų garsėja technikinio veltinio formuotoja, aukštosios mokyklos studentė neakivaizdininkė Tatjana Trusova, rūpestingai savo pareigas atlieka ir veltinių markiruotoja Nijolė Vernickienė.

Nebijantieji darbo, nuostingai atliekantieji savo pareigas jaunieji fabriko žmonės kelia visos „Spartako“ fabriko komjaunimo organizacijos prestižą, savo atskinga pažiūra į darbą įtikina darbo veteranus, jog ji vieta užima daržtį, patelsinanti jų viltis pamaina.

R. Armonaitienė

Antri metal, kal į Staškūniškio tarybinio ūkio komjaunuolių būrį atėjo jaunas specialistas Algis Valakas, kuriam buvo patikėtos vyriausiojo veterinarijos gydytojo pareigos. Jo pastangų dėka žymiai pagerėjo gyvulių sveikatingumas, pastebimai sumažėjo gyvulių kritikalas. Be savo tiesioginio darbo, komjaunuolis Algis Valakas daug reikšiasi visuomeninėje veikloje: ūkyje milnimas kaip vienas geriausių agitatorių, išrinktas „Komjaunimo prožektoriaus“ būrio pirmininko pavaduotoju.

Vyt. Šlauciuono nuotr.

KOLEKTYVINIS DARBAS

KOL NELAIMĖ NEIVYKO...

Dujinis kuras pranašėnis už kitas kuro rūšis: turi aukštą šiluminę vertę, žymiai palengvina šeiminių buitį, sudaromos geros sanitarinės-higieninės sąlygos, patalpos neužteršamos žalingais degimo produktais. Tačiau dujos turi ir vieną neigiamą savybę — dujų-oro mišinys prie atviros liepsnos sprogsa. Kad to neįvyktų, reikia būtinai laikytis visų dujinių prietaisais naudojimosi taisyklių. Deja, atliekant patikrinimus pas gyventojus, išaiškėja dar daug pažeidimų.

Pavojingiausia, kai gyventojai savavališkai persistato dujinius įrenginius, dujų balionus, kaip šiais metais padarė K. Staro kolūkio gyventojas Romas Sasnauskas, Stasys Klimavičius. Analogiškas žiam pažeidimui — savavališkas dujinių viryklų pasikeitimas. Patys keitė dujines virkles „Aušros“ kolūkio gyventojas Vytautas Pilkauskas, Levaniškio kolūkyje — Stasys Krivicius, „Aukštakalnio“ kolūkyje — Kazys Užkurėlis ir kiti. Nelegalius dujinius įrenginius buvo įsirengusi Andrioniškio kolūkio gyventojas Stasė Dulkytė, M. Melnikaitės kolūkio gyventojas Alfonsas Kazėla.

„Neatsilieka“ nuo kaimo ir miesto gyventojai. Stai Bronė Bieliauskienė, gyvenanti Anykščiūse, Marčiupio gatvėje, savavališkai buvo persikėlusį dujinį įrenginį iš Silelio gatvės. Mykolas Sapola, gyvenantis Pergalės g. 38, sandėliuke saugojo dar vieną „atsarginį“ balioną, paslėptą po drabužiais. Dažnas reiškinys, kai balionų keitėjai randa jau atjungtus dujų balionus, pastatytus prieangyje, ant laiptų. Stai Puntuko gatvės gyventojas Albinas Jakūnas, laukdamas balionų keitėjų, laikė atjungtą balioną netgi kieme.

Dujinius įrenginius uraudžiama prisiųsti savavališkai dujų cartotojams dėl to, kad jį nėra žinomos sąlygos, kurioms esant, galima montuoti dujinius įrenginius. Pavagdziai, pilielis Alfonsas

Kaziela buvo savavališkai susimontavęs dujinį įrenginį gyvenamojo namo prieangyje, kur išvis nėra sąlygų rengti dujiniam įrenginiui. Savavališkai pasikeičiant dujinius įrenginius, abonentai neteisingai arba išvis nesureguliuoja dujinės viryklės liepsnos, nepakeičiami purkštuvėliai, kurių skylutės diametrai gamtinėms ir suskystintoms dujoms yra skirtinai, ir todėl tiesiog neįmanoma teisingai sureguliuoti degimo. Tai atlieka tiksliai Dujų kontoros šaltkalviai.

Labai dažnai pasitaikantis pažeidimas — palikta uždegtą dujinę viryklę be priežiūros. Ypač tokie faktai mūsų rajone pasitaiko kaimo vietovėse. Užkuria šeiminių dujinių viryklę, o pati išėina prie namų ruošos darbų... O juk gali užgesti viryklės dujų degiklis, virtuvėje susikaupti dujų. O čia jau ir iki nelaimės netoli.

Dar vienas, labai dažnai pasitaikantis pažeidimas — apgriozdinimas dujų balionų pašaliniais daiktais. Ir kuo tik „neslepia“ balionų gyventojai: vienas užstatė šaldytuvą iš vienos pusės, iš kitos pusės — virtuvinę spintelę. Taip buvo rastos užstatytas balionas pas Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio gyventoją Ireną Gargalskienę. Kitas štai gyventojas balioną, stovintį kampe, užstatė skydu, motyvodamas tuo, kad balionas gadinąs bendrą virtuvės vaizdą. O štai Anykščių miesto gyventojai Valė Sližienė, Paulina Trusova, K. Staro kolūkio gyventojas Romas Sasnauskas ir nemažai kitų ant baliono buvo sudėję drabužius. Užstatius balioną baldais, skydais, apkrūvus drabužiais, yra apsunkinamas jo pašalinimas esant avarinei situacijai, pavagdziai, name kilus gaisrui.

Draudžiama remontuoti dujinius įrenginius asmenims, neturintiems atitinkamo pažymėjimo, liudijančio, kad jie tam darbui yra pasiruošę. Tikrinami abonentus, labai dažnai randame prie baliono padėtus raktus. Per-

šasi išvada, jog abonentai patys prisiųžia balionų tarpines, jei kartais pro jas pradeda nutekėti dujos. Nereikia taip yra paveržiama, perspaužiama tarpinė, ir dujų nutekėjimas dar labiau padidėja. Nors šie darbai ir nedideli, tačiau juos turi atlikti tiksliai dujininkai.

Didelis pažeidimas yra ir tai, jog, naudojantis dujine virykle, nevedinama patalpa, neatidaromas tam tikslui skirtas orlangis. Vien tik paskutiniu metu, darant patikrinimus, taip buvo rasta pas „Aukštakalnio“ kolūkio gyventojus Liudą Aleknieng, Stasį Poviliūną, „Atžalyno“ kolūkio gyventojus Leoną Murauską, Valę Bielevičienę, M. Melnikaitės kolūkio gyventoją Petrą Kantrimavičių ir kt. Reikia žinoti, kad sudegdamas 1 kg suskystintų dujų, sudegina 13—15 kub. m oro. Todėl, kad vykty normalus degimas, kad degimo metu nesusidarytų kenksmingų degimo produktų, patalpas reikia intensyviai vėdinti.

Dar vienas labai pasitaikantis pažeidimas, priklausantis daugiausia nuo šeiminių, yra bloga dujinės viryklės priežiūra. Labai jau nešvarios viryklės buvo rastos pas Naujasodžio tarybinio ūkio gyventoją Viktorą Sadauską, „Gintaro“ kolūkio — Antaną Užacką. Elmininkų bandymų stoties eksperimentiniame ūkyje pas Julę Regimantienę ir kitus. O juk naudojantis labai apleista dujine virykle, gali greitai kilti gaisras. Be to, nešvarumai užteršia degiklių purkštuvėlius, skylutes, ir plytelę pradeda blogai degti. Todėl reikėtų po kiekvieno naudojimosi dujinę viryklę apšluostyti, pašalinti nešvarumus.

Cia yra suminėti tik labiausiai pasitaikantys pažeidimai, naudojantis dujiniais prietaisais.

Kas draudžiama, o taip pat privaloma abonentui, yra nurodyta abonto knygelėje. Prisiųskant visų joje išdėstytų reikalavimų, nelaimė neįvyks ir dujos bus tikrai geras pagalbininkas buitje.

B. Laurelis
Anykščių dujų ūkio eksploatavimo kontoros meistras

LUKOSEVICIŲ SEIMAI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam vyrui ir tėveliui, reikiame nuoširdžią užuojautą.
„Vienybės“ kolūkio valdyba ir profsąjunginė organizacija

BRONIUI GRAZIUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel, reikiame nuoširdžią užuojautą.
R. ir M. Cicėnai, J. ir J. Serbentavičiai, M. ir B. Sulskai, L. ir V. Budreikos

Nuoširdžiai užuojaučiame **ROBERTĄ ZUPKĄ**, mylimam tėveliui mirus.
Klasės draugai ir auklėtojai

UŽSIENYJE

© SNO būstinėje paminėta Tarptautinė mitybos diena. SNO generalinis sekretorius K. Valdžimas pabrėžė, kad pasaulyje negauna pakankamai maisto beveik 500 milijonų žmonių.

© Anglijos konservatorių vyriausybė ketina perduoti privačioms kompanijoms visų valstybinių korporacijų „Britiš nešnel oil korporeiš“ ir „Britiš ges korporeiš“ kontroluojamą naftos telkinį Saurės jūroje eksploatavimą. Tai parlamente pareiškė energetikos ministras N. Lousonas.

© JAV nutarimas parduoti pasaulinėje rinkoje daug sidabro iš savo strateginių atsargų yra ekonominės agresijos aktas, pareiškė Peru Komunistų partijos CK generalinis sekretorius Chorchė del Pradas. Įgyvendinus jį, Peru tik šiais metais sidabro eksporto srityje neteks daugiau kaip 300 milijonų dolerių.

(TASS-ELTA)

Mylimai mamytel mirus, nuoširdžiai užuojaučiame **ALBINĄ KARVELIENĘ** ir liūdimė kartu.
Prekybos centro darbuotojai

BRONIUI GRAZIUI
Nuoširdžiai Jus užuojaučiame, mirus mylimai mamytel.
Simėnienė, Karveliai, Radzevičiai, Smatavičiai, Zukauskai

MARYTEI SERBENTIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimai mamytel, nuoširdžią užuojautą reikiame.
BGAK mezgiklos buvusios bendradarbės.

ŽINIOS

APIE PIENO GAMYBĄ IR PRIMELZIMĄ IS KARVĖS

1981 m. spalio 19—26 d. d.

Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg			Ūkio pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc.	Iš karvės kg		
		per parą	+/- lygt. 1980 m. tuo pačiu laikotarpiu				per parą	+/- lygt. 1980 m. tuo pačiu laikotarpiu	
Cernachovskio	135	4,7	+1,3		„Gimtoji žemė“	98	6,4	-0,4	
„Vienybė“	124	7,1	+1,2		„Gintaras“	96	5,4	-0,2	
„Už taiką“	122	6,6	+1,1		„Atletis“	95	4,9	-0,1	
Raguvelės t. ūkis	119	6,0	+0,9		„Aušra“	94	6,1	-0,4	
„Svyturys“	118	9,3	+1,3		Aknystų pagalb. ūkis	92	7,7	-	
Svėdasai	118	7,0	+1,0		„Pirmyn į komunizmą“	91	5,6	-0,5	
„Nevežis“	118	6,3	+0,9		„Atžalynas“	91	4,4	+0,1	
Skiemonys	118	4,7	+0,7		Naujasodžio t. ūkis	90	7,0	-0,7	
K. Staro	113	6,3	+0,9		Kurkliai	89	5,3	-0,7	
Staškūniškio t. ūkis	112	6,4	+0,4		M. Melnikaitės	87	6,0	-1,1	
„Aukštakalnis“	105	5,6	+0,4		Surdegis	84	4,7	-1,0	
„Anykščių šilėlis“	101	8,1	+0,1		„Puntukas“				
Elmininkų eksp. ūkis	101	7,3	+0,1						
Jakšišio t. ūkis	99,5	5,6	-		RAJONE:	103	6,1	+0,1	
Sodininkystės t. ūkis	99	8,0	+0,2						
„Lenino keliu“	98	7,0	-0,2						
Levaniškis	98	6,4	-0,5						

Anykščių valstybinės statistikos
Informacinė skaičiavimo stotis

Redaktorius ST. VINCIONAS

Vabalninko tarybinis ūkis-technikumas

(Biržų rajonas)

skelbia moksleivių priėmimą į neakivaizdinio skyriaus zootechnikos ir ž. ū. mechanizacijos specialybes. Baigę aštuonias klases priimami į pirmą kursą, vidurinę mokyklą — į trečią kursą.

Stojamieji egzaminai vyks lapkričio 25—27 dienomis.

Direktorius

Reikalinga

Nuoširdžiai dėkojamė visoms įstaigoms, organizacijoms, ūkiams, bendradarbiams, giminėms, kaimynams, draugams, visiems, kurie užjautė ir padėjo mums, palydint į paskutinę kelionę Leoną Budrį.

Budrų šeimos

Nuoširdžiai užuojaučiame **JUOŽĄ PAJEDĄ**, mirus brangiam broliui.
Visuomeninio maitinimo darbuotojai

„Vienybės“ kolūkio Laukagalių brigados dirbantį nuoširdžiai užuojaučiame **PRANĄ LUKOSEVICIŲ** ir artimuosius, mirus tėveliui.

ALBINAI KARVELIENEI
Dėl mylimos mamytės mirties reikiame nuoširdžią užuojautą.
Sviesos gatvės namo Nr. 12 gyventojai

ALBINAI KARVELIENEI
Reikiame nuoširdžią užuojautą dėl mylimos mamytės mirties.
Universalinės parduotuvės darbuotojai

ALBINAI KARVELIENEI
Netekus brangaus žmogaus — mamytės, reikiame nuoširdžią užuojautą.
Ūkininkų, ūkininkų-buitinių, komisų, nukainotųjų prekių ir baldų parduotuvių darbuotojai

Reikalinga

Velimo fabrikui „Spartakas“ reikalingi:

1. Šaltkalviai remontininkai.
2. Garo katilų kūrikai.
3. Statybininkai.
4. Darbininkai gamyboje.

Susidarius didesnei žmonių grupei, iš stambesnių rajono gyvenviečių, darbininkai bus vežiojami fabriko transportu.

Norint įsidarbinti kreiptis į fabriko, kadry skyrių arba skambinti telefonu 5-14-40.

Direktorius

Anykščių rajono centrinė ligoninė reikalingas spec. lėšų buhalteris.

Kreiptis į vyr. gydytoją darbo valandomis.

Administracija

Dingusį Anykščių MSMV įgaliotą Nr. 156207, išduotą V. Čiukšio vardu, laikyti negaliojančiu.

EMILIJA

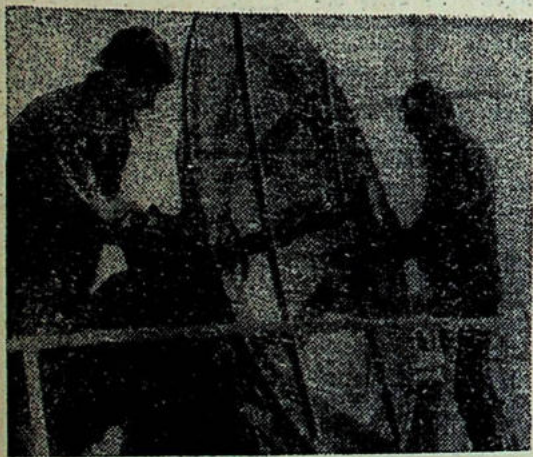
RYTAUTIENEI
Su Tavimi dalinamės džiaugsmais ir rūpesčiais, leisk pasidalyti ir skausmu, kurį sukėlė mylimos mamytės mirtis.
M. Melnikaitės kolūkio kaulių komplekso darbuotojai ir specialistai

Mirus buvusiam darbuotojui **RAPOLUI GIMBUCIUI**, nuoširdžiai užuojaučiame jo šeimą ir artimuosius.

Aulėlių pagalbinės mokyklos - internato mokytojų ir technikinių darbuotojų kolektyvas

Staiga mirus **STASIUI NUGARUI**, nuoširdžiai užuojaučiame jo šeimą ir artimuosius.
Liaudies švietimo skyriaus darbuotojai

Mirus **GENOVAITEI VAICIUIENEI**, nuoširdžią užuojautą jos šeimai ir artimiesiems reikiame.
„Aušros“ kolūkio Aulėlių sektoriaus gyvulininkystės darbuotojai

Klaipėdos hidrometeorologijos observatorijos mokslinio tyrimo laivas „Levas Tilovas“ trims mėnesiams išplaukė į Saurės Atlantą. Kartu su Leningrado ir Murmanskio mokslinio tyrimo laivais Grenlandijos ir Norvegijos jūrose jis atliks kompleksinį hidrologinį ir aerologinį tyrimą. Šį rajoną sinoptikai vadina „orų virtuve“. Čia dažniausiai susidaro ciklonai, slenkantys į Baltijos zoną. Jie su savimi neša lietų, sniegą, stiprius vėjus.

NUOTRAUKOJE: ekspedicijos dalyviai H. Lesys ir H. Pauliukevičius tikrina radiolokatoriaus anteną „Meteor“.

B. Aleknavičiaus nuotr. (ELTA)

234930. Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83.

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов. Редактор С. Винцянас, г. Аникшяй (на литовском языке)

Spausdinama rotacine mašina, pusės „Pravdos“ formato. Tiražas 11.272. Užsak. Nr. 1651
Rinko Panevėžio spaustuves Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuvė J. Janonio 31.
Indeksas 87262.